

Fons arqueològic del jaciment de la Bigorra

Sant Quirze del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Museu d'Història de Sabadell

Coordenades:

Latitud: 41.533264181932
Longitud: 2.0807263405276
UTM Est (X): 423314
UTM Nord (Y): 4598365

Classificació

Número de fitxa 08238 - 1
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Col·lecció
Estil / època: Ibèric
Segle Segles II-I aC
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Els materials exposats estan protegits per vitrines, mentre que les restes dipositades al magatzem compleixen les pautes i estàndards de conservació del museu.
El jaciment de la Bigorra està inclòs al Catàleg de béns a protegir de Sant Quirze del Vallès de l'any 2022 (núm. J-16) però consta com a jaciment destruït i, per tant, no es protegeix cap element. No obstant això, com a bé arqueològic sí que queda protegit per la Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català.
Número inventari Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya:
Generalitat i altres inventaris IPAPC-3243
Accés Restringit

Ús actual:	Científic/Cultural
Titularitat	Pública
Titular:	Museu d'Història de Sabadell
Autoria de la fitxa	Laura Pinto Font
Data de registre de la fitxa:	dt., 24/12/2024 - 10:52

Descripció

Conjunt de materials arqueològics dipositats al Museu d'Història de Sabadell provinents del jaciment arqueològic de la Bigorra. La major part del conjunt es conserva al magatzem del museu excepte tres objectes que estan exposats a la sala de món ibèric i romà: una moneda ibèrica amb la llegenda Untikesken (Empúries), una nansa de bronze decorada i una peça de ferro.

La col·lecció està formada per un total de 59 registres. La majoria correspon a fragments de ceràmica a torn (la feta a mà és molt escassa), caracteritzada per formes ibèriques tardanes com àmfores de boca plana, vasos de “coll de cigne”, kalathos, oenochoe i formes de ceràmica grisa monocroma. Dins el conjunt ceràmic també són destacables la campaniana A, àmfora púnica, àmfora dressel, dolia i tegulae. Completen la col·lecció alguns objectes metàl·lics i molins de pedra així com un cargol marí i una petxina glycimeris.

Tots aquests materials provenen del desaparegut jaciment de La Bigorra, que ocupava una extensió total de 1005 metres quadrats i presentava dos sectors d'ocupació ben delimitats. Un corresponia a un fons de cabana amb restes de paviment de tegulae mentre que en una altra àrea es van documentar quatre sitges i les restes d'un forn, segurament una foneria donada la troballa de diversos objectes de bronze associats a l'estructura. Segons Francisco Cuesta i Xavier Ramada, l'assentament, format per cabanes o bordes simples, tindria unes característiques força rudimentàries tenint en compte el grau de desenvolupament urbà del món ibèric. Per aquest motiu, l'interpreten com un nucli estacional de caire agrícola, que dependria d'un poblat principal i que estaria relacionat amb tasques de sega i emmagatzematge del gra, a més de desenvolupar-se també processos de foneria de caràcter molt local. Pel que fa a la cronologia, els investigadors van proposar una datació al voltant dels segles II-I aC, en un moment final de la cultura ibèrica quan es comencen a notar les influències de la romanització.

Història

La primera notícia del jaciment de la Bigorra és de l'any 1972, quan Rafael Subirana va documentar una sitja ibèrica situada “en un punt anomenat la Bigorra, dalt d'una serra i prop d'un vell camí intransitat que sembla que enllaçava amb el de Sant Quirze a la masia de Can Ponsic”. La sitja fou excavada pel Museu d'Història de Sabadell i del seu interior es va recuperar una bona quantitat de fragments de ceràmica ibèrica.

El juliol de 1984, després de la tala i desbrossament del turó com preparació per a la seva urbanització (actualment la zona és la urbanització de Vall Suau), Miquel Aznar va redescobrir el jaciment i en comunicà l'existència i el perill de desaparició al Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya. El mes de febrer de 1985 es van dur a terme els treballs preliminars de delimitació del jaciment i aquest fou excavat entre els mesos de juny i setembre del 1986. Aleshores el jaciment es va donar per exhaurit i l'àrea va ser urbanitzada.

El conjunt de materials arqueològics va ser dipositat al Museu d'Història de Sabadell el 9 de gener del 1998; un parell de registres daten de l'any 1972, moment de la primera intervenció, però la major part de les

restes provenen de l'excavació realitzada l'any 1986.

Bibliografia

CASADO, Irina (2001). Sant Quirze del Vallès. Cossetània Edicions.

CUESTA TORIBIO, Francisco i RAMADA CLEMENTE, F. Xavier (1987). L'assentament ibèric de la Bigorra, Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental). Avanç de resultats. Revista Arraona, núm. 1, pàgs. 9-14.

DDAA (2024) Catàleg de béns a protegir. Pla d'ordenació urbanística municipal de Sant Quirze del Vallès. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya](#)

